

Diplomová práce Gabriely Štajerové "Putování Egyptem jako příklad projektového vyučování" má své pozoruhodné konsekvence. Soubor osudových křížovatek zpozdil obhajobu diplomové práce původně o roky. Nastupující noví studenti přináší opakovaně nová očekávání, s učiteli nastavují nové nároky a tak je nesnadné vracet se mezi ně a nároky přijmout. Výsledek této práce je však časem pozoruhodně nezasažený, paradoxně přesto, že je tématicky na čase zcela závislý.

Odstup přináší hloubku porozumění tématu. Práci charakterizuje jasná pod povrch jdoucí struktura. Strukturu podtrhuje přehledné a pointující typografické řešení. Úvodní části teoretické práce prozkoumávají kompetentně obecné souvislosti cestování, jejich historii i obrazy lidí na cestách. Rozlišeno je pojetí cestovatele, poutníka i turistu. Především téměř neexistující souvislost mezi prvními dvěma a turistou jsou zdrcující. Ve druhé části je intenzivně prostudována a reflektována tematika deníků a jejich kontexty ve výtvarném umění, v literatuře a poezii, hudbě a filmu. Výtvarná část stojí na F. Skálovi jun., medailony má dalších deset autorit výtvarníků, kteří psali/kreslili deníky (skicáče z cest). Jsou předloženy zástupné příklady cestopisů (od renesance po 20. století).

Následuje obsažná didaktická část. Diplomantka významnou většinu didaktických řad odučila během školního roku na ZUŠ s rozmanitými věkovými kategoriemi - od malých dětí po dospělé. Práce G. Štajerové ve škole je příkladem neokázalého, postupného a také společného zkoumání složitých témat spolu s dětmi, adekvátně věku. Vznikly učitelsky kompetentní řady, ve kterých je i při rezignaci na doslovné výtvarné citace, zřejmé velké porozumění pro témata. Nápad výtvarných řešení se kryjí se starověkými východisky aniž by je ilustrovaly, samozřejmosti jsou obsahové přesahy ve kterých se u absolventů kurzů mění vztah ke vzdáleným kulturám, od prvoplánového turistického vnímání znaků celku až po znalost kulturních jedinečností Egypta minulosti i dneška.

Celá práce vyrostla z předurčenosti dvojí rodinné cestovatelské zkušenosti. Ve třicátých letech navštívila Egypt prababička, po šedesáti letech sama diplomantka. Napětí které tyto dvě cesty umocňuje je skutečnost dvou dochovaných deníků. Fotografických a psaných. Příběh, silně zamotaný osudovými danostmi, dal příležitost ke vzniku této diplomové práce a jejích autorských výstupů, které jsou jednou dodatečným, společným fotografickým deníkem, který původně dokumentoval obě cesty a navštívená místa, nyní záměrně pracuje s podobnostmi a rozdíly obou cest, rezignuje na složitost forem, pomocí výřezů objevuje, původně i prababičce fotografce, skryté skutečnosti prací s novými technickými prostředky - počítačem, scannerem a prací s detailem a výřezem. Stává se novým tvarem dokumentujícím stejně historii rodiny, jako obě cesty do Orientu. Druhý cyklus je souborem autorských koláží rovněž na téma cesty do Egypta.

Přílohou diplomové práce je, na samý konec je umístěný, bonus všelikého usilování - rozhovor s jedním z nekompetentnějších tvůrců deníků s Františkem Skálou juniorem. Není to však rozhodně jediný vrchol této práce. Kreativita, tvořivě uchopená osudová příležitost a učitelský talent obohacuje katedru o další kvalitní diplomovou práci.

Navrhuji klasifikaci výborné

V Praze 7. května 2007

Ivan Špírk v.r.